

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 11 | 1. JUNI 1931 | 80. AARGANG

EN BETYDELIG FORSKEL.

Af *Hugh Ireland,* Redaktør af »Liahona«.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige skiller sig med Hensyn til Lærdomme, meget fra alle andre Kirker. De er ikke saa populære som mange andre. Men de har den ene store Fordel — de er sande. Andre Kirker er grundlagt paa menneskelig Fortolkning af guddommelige Sandheder, og blandt disse kan man finde hvilken som helst Opfattelse eller Mening man ønsker. Men aandelig Kraft og Vished findes ikke der. I Kristi gengivne Kirke bliver imidlertid det sande Evangelium, saaledes som det var forkyndt i fordums Dage, og aabenbaret fra Himmelen paany i disse sidste Dage, forkyndt af Mænd som er blevet kaldet og bemyndiget af Gud. Derved stadfæstes Guds Kraft, og ethvert trofast Medlem af Kirken modtager et Vidnesbyrd om Værkets Guddommelighed.

De evangeliske Principper som forkyndes af de Sidste Dages Hellige, adskiller sig fra dem som forkyndes af andre Kirker, men de er de samme Principper som Kristus og hans Apostle forkyndte, og de samme vidunderlige Velsignelser medfølger til dem som annammer dem, nu som i fordums Dage. Aarsagen for at der er saadan Forskel i Lærdomme og Resultater, kan let forklares. Andre Kirker er

blevet grundlagt af Mænd uden Myndighed og bliver ledet ved menneskelig Visdom af Mænd som ikke tror at Gud vil aabenbare sig nu, som han gjorde i fordums Dage. Men Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bevidner at Herren, som Opfyldelse af Profetier, har aabnet Himmelen i disse sidste Dage, og paany aabenbaret det evige Evangelium, saaledes som det var forkyndt i fordums Dage. Man kan jo sige, at det var let nok at fremkomme med en saadan Paastand. Men at faa Titusinder af alvorlige, oprigtige Mennesker, som havde tilhort andre Kirker, til at tro at de havde modtaget et guddommeligt Vidnesbyrd om Sandheden, gennem den Helligaands Gave, og at give dem en klarere Forstaaelse af Skriften, og et mere inspirerende Syn paa Livet end de nogensinde før havde haft — dette vilde være umuligt, dersom disse Ting ikke var sande.

Medlemmer af den gengivne Kirke bevidner med Glæde at de Paastande som gøres af dens Missionærer, er sande, og at de Forjættelser som de har givet, er gaaet i Opfyldelse. De hørte Herrens bemyndigede Tjenere prædike Evangeliet i dets Enkelhed og Styrke, ganske som det blev forkyndt i fordums Tider. Det lød som det var Sandhed. Der var ingen Fornægtelse eller nogen Mystifikation af Herrens Ord. Der var ikke et Tilfælde hvor der blev sagt: »Saaledes siger Dr. N.« eller saa siger dette eller hint Raad eller Forsamling af Mennesker. Det lød saa bestemt og tillidsfuldt: »Saa siger Herren«. Da de i Oprigtighed annammede og adlød Evangeliet, dæmrede et nyt Lys for dem. Tusinder vanskelige Spørgsmaal blev besvaret i Lys af det sande Evangeliums Plan, saaledes som det blev aabenbaret til deres Sind ved den Helligaand, som de modtog, gennem Lydighed til Evangeliets Love og Ordinanancer.

Den virkelige Forskel mellem Evangeliet, saaledes som det forkyndes af Jesu Kristi af Sidste Dages Hellige og andre Kirkers Lærdomme er, at vi tror paa at annamme Guds Ord, ganske som det har behaget Herren at aabenbare det, samt at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer. De moderne kristne Kirker anerkender de Dele af Skriften som stemmer overens med deres Lederes Meninger, Mænd som har taget sig den Ret at afgøre hvilke evangeliske Ordinancer er nødvendige, og hvilke af Herrens Bud de skal adlyde. De lærer en lettere Vej til Frelse end Kristus og hans Apostle gjorde. Men det bringer ikke de samme Velsignelser til deres Tilhængere, som det sande Evangelium gør. Man bør erindre

at Guds Søn selv sagde: »Ikke enhver som siger til mig. Herre, Herre, skal indkomme i Guds Rige, men den som gør min Faders Vilje som er i Himmelen.«

De Sidste Dages Hellige bærer Vidnesbyrd om at, som en Opfyldelse af Profeti, er det sande og evige Evangelium i dets Fylde, gennem Profeten Joseph Smith, blevet gengivet til Jorden i disse sidste Dage. Det adskiller sig fra andre Kirkers Lærdomme derved at det klarlægger Herrens sande Veje, fortæller om vor Eksistens for vi kom til Jorden, om Hensigten med vort Liv, og hvad vi maa gøre for at blive i Stand til at leve et rigere Liv her, og vinde evig Frelse og Ophøjelse i det kommende Liv.

PRÆSIDENT OG SØSTER WIDTSOE VENDER TILBAGE.

Præsident og Søster Widtsoe, som har været hjemme i Salt Lake City for at deltage i Kirkens General-Konference, sejlede fra New York med S. S. »Leviathan«, den 9. Maj, og ankom til England omkring den 15. Maj. Vi ønsker at byde dem hjertelig Velkommen tilbage til Missionsmarken, og udtaler vor store Glæde over at have vor kære Missionspræsident og hans Hustru iblandt os igen.

BESØG I KØBENHAVN.

Missionspræsident Arthur Gaeth, som præsiderer over den tjekkoslovakiske Mission, ankom til København med S. S. »Frederik VIII«, Onsdag den 6. Maj, sammen med sin Hustru. Præsident Gaeth, som nu har været i Missionsmarken i ca. 5 Aar, deraf de sidste to Aar som Missionspræsident, har været hjemme paa et kortere Besøg, og har under dette Besøg afholdt Bryllup. Hans Hustru, som er født i Tjekkoslovakiet, ledsager ham nu tilbage til Missionsmarken, for sammen med sin Mand at præsidere over den tjekkoslovakiske Mission, som er den yngste europæiske Mission.

Præsident og Søster Gaeth tilbragte en Dag i København, og vi satte meget Pris paa deres Besøg.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JUNI.

Pligten til at besøge vore Møder.

»Vore Pligter i Kirken skulde staa højere end alle andre verdslige Interesser«. Profeten Joseph Smith udsendte disse Ord som en indtrængende Advarsel til Kirkens Medlemmer paa hans Tid. Vi kan ogsaa være forvisset om, at denne Advarsel er af den største Betydning i vor Tid. Lad os særlig være opmærksom paa den store Fare som ligger deri at mange Medlemmer i den dejlige Sommertid er fristet til at forsømme deres Møder paa Grund af Fornøjelser eller andre Ting. Det gælder om at Søskende lærer at forstaa hvor meget de taber ved denne Forsømmelse.

I. *Vor store Pligt.*

a. Afholdelse af Møder og Besøg ved Møder er ikke blot et Ønske, men et Bud fra Herren. (Pagtens Bog 20: 44—56.)

b. Apostlen Paulus Advarsel. (Hebr. 10: 21—25.)

II. *Mødernes store Nødvendighed.*

a. Mennesket er et selskabeligt Væsen, og enhver Afsondring er ensbetydende med Tilbagegang.

b. En planmæssig Udvikling af de forskellige Evner er kun mulig i Kirkens Organisationer.

c. Samarbejdets vigtigste Hensigt.

III. *Hvorfor skal vi komme til Møder?*

a. Fordi det kun er Erkendelsen der redder Mennesket.

b. Fordi man gennem at høre Evangeliet, forøger det gode man allerede besidder.

c. Fordi vi faar den Forstaaelse at den der forlanger store Velsignelser, først maa bringe store Ofre.

d. Fordi man kun kan erholde Salighed gennem fuld Lydighed.

Lad os bestemme os til at vise Gud vor store Taknemlighed og Paaskønnelse af hans Velsignelser, ved at komme flittigt til Møderne.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1931.

Lad os hjælpe og støtte vore Ledere. De arbejder for os, lad os arbejde med dem.

KREDSLÆRERINDERNES LEKTIE FOR JUNI.
Nogle Forslag til Rekreation for Hjem og Familie.

A. *Hyppige Rekreationsaftener er nødvendige for at opnaa gode Resultater indenfor Familien.*
  1. Skaffer tilveje en lys, munter og behagelig Aand.
    a. En Anledning for Familien til i Fællesskab at »have det hyggeligt«.
    b. Giver hvert Barn en Chance til at lære at more og underholde sig selv og andre.
    c. Giver hvert Barn en Chance til at gøre sit bedste.
  2. Familie-Rekreation frembyder glimrende Midler til Uddannelse.
    a. Muliggør Udveksling af Idéer.
    b. Stimulerer og opmuntrer sund Konkurrence.
    c. Udvikler Talenter og Gaver hos alle Medlemmer.
    d. Gennem Leg kan evangeliske Sandheder om Ære og Sandhed læres langt lettere end gennem Prædikener og Irettesættelser.
  3. Saadant hyggeligt Familieliv fjerner Kulde og Misstemning.
    a. Nedbryder »Stivhed« mellem Forældre og Børn.
    b. Opretter en fortrolig Kontakt mellem Forældre og Børn.
    c. Opbygger en loyal Aand mellem Brødre og Søstre

B. *Rekreation i Hjemmet:*
  Gør Hjemmet til det mest tiltrækkende Sted paa Jorden.
  1. Omdanner ethvert Hus til et Hjem.
  2. Bringer en Balance mellem Barnets overflødige Energi og Forældrenes manglende.
  4. Hjælper til at oprette vedvarende Venskaber mellem Brødre og Søstre.
  5. Holder Børnene fra at faa skadelige Tilbøjeligheder.

C. *Slutresultat:*
  Fornuftige Forældre vil planlægge en ugentlig eller maanedlig Hjemme-Rekreationsaften, for at høste de gode Frugter som ovenfor er omtalt.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS OG KORLEKTIE FOR JUNI MAANED.

Nadververs:

O hjælp os, Gud, helt at forstaa
Det Offer som blev bragt,
Da Livets Fyrste du lod gaa,
For os at frelse, ved sin Magt.

Korlektie:

Math. Ev. 6. Kap. 9—13 Vers.

»Derfor skulle I bede saaledes:

Vor Fader, du som er i Himlene, helliget vorde dit Navn. Komme dit Rige, ske din Villie, som i Himmelen, saaledes ogsaa paa Jorden; giv os i Dag vort daglige Brod; og forlad os vor Skyld, som ogsaa vi forlade vore Skyldnere; og led os ikke i Fristelse, men fri os fra det onde, thi dit er Riget, Magten og Æren i Evighed. Amen.«

EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

7. Juni: Hvorfor jeg tror paa Bønnens Magt.
14. Juni: Ugudelighed fører til Fordærvelse.
21. Juni: Hvad man lover, maa man holde.
28. Juni: Præstedømmets Nødvendighed.

MEDDELELSE.

Der vil kun blive Lektier for tre Søndage i Juni. Den fjerde Søndag vil blive benyttet til Lektier, man paa Grund af Konferencer og andre Aarsager ikke har gennemgaaet, eller ogsaa til Repetition eller Oversigt.

AABENBARING.* (Fortsat).

Vi har i de tidligere Lektier nævnt en Række Kendsgerninger som beviser Josephs Paastande med Hensyn til Aabenbaring. Lad os overveje disse forskellige Kendsgerninger for at se om de er betydningsfulde nok til at blive taget i Betragtning. For det første ser man at Joseph selv erklærede at han havde mange Syner og Aabenbaringer. Han gen-

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser, 7. Juni.

tog ofte sine Erklæringer, og gav tilsidst sit Liv som et Vidnesbyrd om deres Sandhed. Desuden var der ikke mindre end tre Mænd, for ikke at tale om alle de andre som har været nævnt i disse Lektier, der erklærede at de har været til Stede ved guddommelige Stadfæstelser, at de saa Syner og horte Aabenbaringer. I Lighed med Profeten, fornægtede de aldrig deres Vidnesbyrd, men bekræftede dem ofte, selv om de vilde have vundet meget ved at fornægte dem. To af dem erklærede paa deres Dodsleje, i Nærværelse af deres Familie, at de havde fortalt Sandheden angaaende deres Syner. En af dem gav en skreven Erklæring i samme Retning, kort Tid for han døde. Der er ogsaa vist hvorledes Joseph profeterede Ting angaaende fremtidige Begivenheder, som ingen blot ved Hjælp af menneskelig Dommekraft, vilde være i Stand til at forudsige. Vi har ogsaa set hvorledes disse Ting gik nøjagtig i Opfyldelse, og hvorledes Mormons Bogs Indhold, som, ved guddommelig Hjælp, blev oversat fra Plader der var givet af et himmelsk Sendebud, er blevet bevist ved indianske Traditioner, ved arkæologiske Opdagelser og videnskabelige Undersøgelser. Endvidere har vi undersøgt de forskellige Teorier, hvorpaa Folk bygger deres Benægtelser af Evangeliets Sandhed — saadanne som Hallucinationer og Løgneteorier — og vi har fundet at de modsiges af sund Logik.

Lad os nu i Korthed henvise til andre Beviser.

Hvad Joseph Smith ønsker at vi skal tro angaaende himmelske Stadfæstelser, er ikke noget nyt. Religionens Historie beretter om talrige andre Tilfælder af Aabenbaring. I Henhold til den Hellige Skrift, har himmelske Væsener besøgt Adam, Enok, Moses, flere af Profeterne, samt Paulus, Peter, Johannes og mange andre. Fra Adams Tid og ned til Kristus var der talrige Tilfælder af himmelske Stadfæstelser. I den første Tid efter Korsfæstelsen fortsatte Aabenbaringen. Naar som helst Guds Kirke har været paa Jorden i fordums Tider, har Gud staaet i Forbindelse med sine Tjenere. Vilde det ikke da være meget naturligt at han vilde göre det samme i den moderne Tid?

Det synes meget rimeligt at tro, at han som »er i Gaar og i Dag den samme, ja bliver til evig Tid«, vilde handle paa den samme Maade i vor Tid som han gjorde i fordums Tider.

Der er ogsaa en anden Kendsgerning at tage i Betragtning. I det første Syn Profeten modtog, blev der fortalt ham at

han vilde blive Redskab til at oprette Guds Kirke. Dette Løfte blev holdt, og en Kirke fremkom. Det var ikke en Organisation som alle andre Kirker. Endog dens stærkeste Modstandere vil indrømme, at det er en bemærkelsesværdig Institution. Dens Organisation synes at være næsten fuldkommen. Fortæller ikke almindelig sund Sans os, at en Person paa 25 Aar ikke kunde have udarbejdet en saadan Plan? Og 25 Aar var Profetens Alder da Kirken blev organiseret med 6 Medlemmer den 6. April 1830. Alle Verdens lærde, religiøse Ledere havde ikke indtil denne Tid været i Stand til at organisere en religios Organisation, der var saa fuldkommen. Synes det ikke da meget usandsynligt at en ulærd Dreng kunde have udført saa meget? Denne Kendsgerning i sig selv bekræfter Profetens Ord, naar han siger, at Gud skabte Organisationen, og aabenbarede den til ham. Man venter ganske naturligt at Guds Kirke vil være en meget højtstaaende Institution. Mormonkirken tilfredsstiller denne Forventning.

Betragt Mormons Bog fra et andet Synspunkt. Moroni lovede den til Joseph i et Syn, og ud af dette Syn kom Plader som, naar de blev oversat, gav til Verden den samme Optegnelse som Engelen havde lovet. Der er blev sagt nok om denne Bog. Den Kendsgerning at et saa vidunderligt Værk kunde fremkomme fra en der var saa ung, bekræfter igen den Paastand, at den kom fra Gud.

Ud fra de andre to Syn kom Præstedømmet. Døberen Johannes kom i et Syn, og Peter, Jakob og Johannes i et andet, og gengav til Jorden den Magt hvorved Menneskene kan tale og virke i Guds Navn. Vi behøver ikke at skrive meget om hvad dette Præstedømme har gjort. Ethvert Medlem af Kirken som lever sin Religion, kender dets Magt og dets Velsignelser. Tusinder af Vidnesbyrd om Helbredelser, om guddommelig Vejledning, om Mirakler, Velsignelser og Inspirationer der er kommet fra en Administration der er udført af gode Mænd gennem Præstedømmets Myndighed, kan høres fra alle Generationer i Kirken.

Denne Magts Indflydelse strækker sig til alle Kirkens Grene. Gennem den er de syge blevet helbredede, de halte er blevet i Stand til at gaa, Djævle er blevne udkastede, blinde er blevet seende, døve er begyndt at høre og døde er blevet levende. Mirakler, ligesaa vidunderlige som nogen, der er nedskrevet i Bibelen, er blevet udført, og bliver frem-

deles udført af dem, som har denne vidunderlige Magt fra Gud. Da baade Joseph Smith og Oliver Cowdery erklærer, at denne store Magt blev beseglet paa dem i et Syn — at himmelske Væsener bragte den til Jorden — er da ikke Lærdommen om Aabenbaring atter blevet bekræftet?

Gennnem et andet Syn blev endnu en anden Magt givet til Menneskene — Magten til at arbejde for de døde. Profeten Elias beseglede denne Myndighed. Vi skal ikke her tage Tid til at beskrive dette, thi et Kapitel vil senere blive viet til dette. Det er tilstrækkeligt at sige her at man blot behøver at tale til dem som arbejder i Templerne, for at vide at Gud har en Haand i det som der bliver udført. Aktiv Tjeneste i denne Gren af Arbejdet vil snart overbevise Tvivleren om at Elias' Tilsynekomst var en Virkelighed.

Saaledes kunde vi fortsætte at diskutere de forskellige Resultater af Syner og Aabenbaringer. Nogle vil blive behandlet mere udtømmende i et senere Kapitel. Men jo mere man studerer disse Ting, jo mere faar man det Indtryk at »dette er i Sandhed et vidunderligt Værk«. Hver Gang Joseph Smith og de andre sagde at de havde modtaget Aabenbaringer, blev Kirken paa en eller anden Maade velsignet derved. Aabenbaringerne gav altid Menneskeheden ny Kundskab. Og denne Kundskab har bestaaet Prøven, og er fundet at være god. Hele Kirkens Opbygning, Plan og alle dens Lærdomme, er Resultater af Aabenbaring. Den blotte Kendsgerning, at de gør saa meget godt, modstaar saa megen Modstand, og udholder saamange Undersøgelser, tvinger en til den Erkendelse, at der er al Aarsag for at tro Joseph Smiths Erklæring.

Dersom Gud ikke oprettede denne Kirke, kan dens Oprindelse simpelthen ikke forklares.

Men tiltrods for alle vore Forsøg paa at bevise Religion, kommer vi tilsidst til den Erklæring, som blev fremsat i det første Kapitel — nemlig at et Vidnesbyrd om Religion ikke kommer gennem Ræsonnement og Fornuftsgrunde. Kundskab og Uddannelse alene kan ikke lære en at vide, at der en Gud til. Kundskab om Gud kommer paa en meget enklere Maade — en Maade som er indenfor alles Rækkevidde. Den der vil vide om Joseph Smith virkelig modtog de Aabenbaringer fra Gud, som han paastaar at han gjorde, maa gaa den Vej, som Herren selv har vist: »Spørg Gud, din Evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er

sande, og dersom du spørger med et oprigtigt Hjerte, med virkelig Tro paa Kristus, vil han stadfæste Sandheden for dig«. Videnskab og Logik kan kun støtte en Overbevisning som kommer gennem Tro og Bøn.

SABBATSDAGEN.*

Man kan ikke benægte at Sabbatsdagen ikke længere holdes hellig af de fleste Mennesker. Det er blevet en Rekreationsdag for nogle, en Dag for baade Gudsdyrkelse og Fornøjelse for andre. Forlystelsessteder, Parker og Udflugtssteder er overfyldte om Søndagene.

Paa Grund af at saa mange tager denne Stilling til Sabbatsdagen, er det et meget interessant Emne, specielt naar man tager i Betragtning, at det er en Befaling Herren altid har givet sine Børn. I vore ældste bibelske Optegnelser fortælles der os, at han kort efter Jordens og Menneskets Skabelse, »velsignede den syvende Dag, og helligede den«. Helt fra Begyndelsen satte han en bestemt Dag i Ugen for hellige Hensigter. Senere da han førte Israeliterne ud fra Ægypten, og førte dem til Sinai, gav han de ti Bud, hvoraf det ene lyder: »Kom Sabbatens Dag ihu, at du holder den hellig. Seks Dage skal du arbejde, og gøre al din Gerning. Men den syvende Dag er Sabbat for Herren, din Gud; da skal du ingen Gerning gøre, hverken du eller din Søn eller din Datter, din Svend eller din Pige eller dit Dyr eller din fremmede, som er inden dine Porte. Thi i seks Dage gjorde Herren Himmelen og Jorden, Havet og alt det som er i dem, og hvilede paa den syvende Dag; derfor velsignede Herren Sabbatsdagen og helligede den«. (II Mos. 20: 8—11.)

Israel prøvede at adlyde dette Bud fra Herren. Men der opstod snart Spørgsmaal med Hensyn til Betydningen af »Arbejde«.

»Hvad kan man gøre og hvad kan man ikke gøre paa Sabbaten?« blev der spurgt. For at klargøre dette Bud, begyndte de Skriftlærde at forklare Udtrykket, og at danne Regler til Vejledning for Folket. Tilsidst kom der en Mængde Regler, som stadig voksede og efterhvert blev helt latterlige. Kun et Par Eksempler, taget fra den jødiske Talmud, skal nævnes her: »Dersom en Genstand bliver kastet i Luf-

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser, 14. Juni.

ten med den venstre Haand, og fanget igen med den højre, indbefatter det Synd, men dersom vedkommende Person fanger det i sin Mund, er det ikke Synd, da det som er spist, ikke længere eksisterer«. »Det er ikke Synd at vende Sengetøj med Foden, men det er Synd at vende det med Haanden«.

Disse Eksempler viser at Israel allerede paa et tidligt Stadium forandrede Budet, og bebyrdede Folket med saa mange Ordinancer og Forbud, at det blev en Prøvens Dag, i Stedet for en Dag for Hvile og Gudsfrygt.

Saadanne Regler var gældende da Frelseren blev født. Han forkyndte Sabbatens sande Aand, idet han sagde: »Sabbaten blev til for Menneskets Skyld, og ikke Mennesket for Sabbatens«.

Han helbredede syge, og underviste Menneskeheden paa denne Dag, og fortalte sine Efterfølgere, at »Det er tilladt at gøre godt paa Sabbatsdagen«.

Efter Kristi Tid har de Kristne anerkendt den som en Dag for Gudsfrygt, og de har efterlevet Budet paa mange forskellige Maader. Nogle Samfund opsatte strenge Regler og indførte strenge Straffe for Overtrædelsen af disse. Andre var ikke saa strenge.

Saa kom den nuværende Husholdning. Gud brød Aarhundreders Tavshed, og aabenbarede sig igen til Menneskene. Han genoprettede sin Kirke, og gengav Præstedømmet, og i 1831, da Kirken endnu befandt sig i sin Barndom gentog han atter det Bud som var blevet gentaget af hans Profeter siden Begyndelsen: »Du skal holde Sabbaten hellig«. Læs Pagtens Bog 59: 9—12, og se hvor tydeligt og klart hans Sprog er denne Gang. Denne Gang gjorde han ogsaa noget han aldrig havde gjort før.

Han tilføjede en Forjættelse for Helligholdelsen af Sabbaten. »Sandelig, siger jeg, at saafremt I gøre dette, skal Jordens Fylde være eders«. (Pagtens Bog 59: 16.)

Samtidig med den nye Husholdning begyndte en Opfindelsernes og Fremskridtets Tidsalder. Det var ligesom en ny Kraft var kommet ind i Verden. Mysterier blev Virkeligheder, Afstandene blev næsten ophævede ved Hjælp af Automobiler, Jernbaner, Aeroplaner, Telefoner, Radio og Telegraf. Livet blev gjort let og behageligt. Menneskene begyndte at søge mere Fornøjelser. Det gjaldt at skaffe flere Penge. Og da vi ikke paa den samme Tid kan tilbede Gud og Mam-

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

TIENDELOVEN.

Tiende er en guddommelig Befaling som er givet til alle Kirkens Medlemmer for deres aandelige og timelige Velfærd.

Vi ser af dette at Tiende er en Velsignelse, som er givet for vor Udvikling. Det er ikke en Prove, saaledes som mange siger. Kan vi i vort jordiske Liv finde en Herre som vil lade os tage hans Land eller Forretning, og blot tage 10 pCt. som Afgift? Om vi kunde finde en saadan Mand, vilde vi alle onske at tjene ham. Det er paa den Maade, Gud behandler os. Han giver os Liv og Tilværelse, han giver os Helbred og Sundhed, Visdom og Forstannd, med andre Ord, han udruster os med alle nødvendige Redskaber, saa vi kan blive i Stand til at tjene til vort Livs Ophold, og saa siger han: »Du maa beholde de ni Tiendedele. Alt som jeg forlanger, er en Tiendedel til min Kirkes Opbyggelse.«

Ethvert Medlem af Kirken burde soge at tjene eller skaffe tilveje nogle Midler saa at de kan være i Stand til at efterleve dette Princip. Enhver Pige eller Dreng, som er blevet døbt, skulde af deres Forældre og Grenens Embedsmænd undervises i dette Princip og opmuntres til at efterleve det.

Ethvert Medlem af Præstedømmet, det aaronske saavel som det melkisedekske, skulde opmuntres til at tjene og betale Tiende hvert Aar. Enhver skulde tilskyndes til at betale Tiende, naar Indtægten er modtaget, eller mindst en Gang om Maaneden. Udsættelse vil betyde Vanskelighed med at betale Tienden.

Det er meget lettere at betale vor Gæld medens vi har Penge, og vi burde betragte Tienden som en Gæld. Tienden er den Afgift, vi skylder vor Himmelske Fader for Laanet af vort Legeme og af Jorden, som vi lever paa.

Tiendebetaling giver aandeligt Udbytte. Det udvikler vor Tro og Tillid til Gud og hans Forjættelser.

Læs Malakias 3. Kapitel det 10. Vers. og se den Forjættelse Herren giver til alle som vil udføre denne Pligt.

Vi skulde imidlertid ikke se hen til den timelige Velsignelse, men heller til de aandelige Gaver, som vi modtager naar vi adlyder dette Bud. Betaling af Tiende skulde betragtes som et Privilegium, fordi Fordelene langt overgaar hvilket som helst financielt Offer.

Det er ikke en Pligt at adlyde Guds Bud og Love, men et Privilegium. Med andre Ord, vi har ikke Raad til at undlade at efterleve dette Bud. Det er det bedste Bevis paa Medlemmernes Tro og Kærlighed. Det frembringer de bedste Resultater hos dem som efterlever det: Paalidelighed, Tro, Dømmekraft, Sindsro osv.

En fremragende Forretningsmand, som bor iblandt os, men som ikke er et Medlem af vor Kirke, ønskede en ung Mand til at arbejde for sig. Før han antog nogen, gik han til Biskoppen og spurgte ham om en bestemt ung Mand, der tilhørte Kirken, betalte sin Tiende.

Biskoppen svarede, at det ikke var tilladt at sige hvem der betalte Tiende eller ikke. Men Forretningsmanden svarede, at han ønskede at vide dette, fordi han havde en god Stilling for en ærlig, ung Mand, og han vidste, at dersom en ung Mand vilde betale sin Tiende og være ærlig overor sin Gud, vilde han til alle Tider være ærlig overfor sine Medmennesker.

Vi som er Medlemmer af denne Mission, og særlig de Brødre som holder Præstedømmet, lad os fra i Dag sige, lig Josva i gamle Dage: »Jeg og mit Hus vil tjene Herren, og holde hans Bud«.

Dette er et af Budene. Lad os alle modtage de Velsignelser som kommer fra at adlyde dette. Om vi vil leve Evangeliet, saa er Gud vor Fader, bundet ved sit Ord, og kan ikke andet end velsigne os.

Holger M. Larsen.

(Fortsat fra Side 251).

mon, blev den gamle Tilbedelse forsømt. Gamle Ordinancer blev ogsaa glemt. Det gjaldt at skaffe Penge og nyde Livet. »Den hellige Sabbat« blev glemt.

Men hvis man havde Anledning til at læse i Hjerterne hos dem som lever paa denne Maade, saa vilde man finde, at sand Lykke og Tilfredshed ikke findes der. Den Pris der be-

tales for dette Liv, gor sand Lykke umulig. De som tænker alvorligt, stiller dette Sporgsmaal: »Er vi paa den rigtige Vej til et bedre Liv?«

Lad os nu analysere denne moderne Erklæring angaaende Sabbatsdagen, saaledes som den findes i Pagtens Bog. Hvert Medlem af Klassen burde læse hele 59. Kapitel.

En omhyggelig Læsning af Guds Ord, vil vise at han har bedt os om at gore tre Ting paa den hellige Dag.

1. Hvile fra vort Arbejde.
2. Gaa til Kirken og tilbede Herren.
3. Bringe Herren vore Ofringer.

Lad os tænke over disse Punkter og se om vi opfylder disse Ting. Lad os forst betragte folgende Ting:

1. Hvilke okonomiske Fordele kommer til Samfundet, ved at Sabbatsdagen benyttes som Hviledag?
2. Hvilke fysiske og moralske Fordele er der?
3. Hvorfor er det ikke rigtigt at forlange at Mænd og Kvinder skal arbejde paa Sondag?
4. Hvorfor skulde Sidste Dages Hellige gore alt der staar i deres Magt for at benytte Sabbatsdagen som en Hviledag?

Sabbatsdagen som en Dag for Tilbedelse, vil blive behandlet næste Sondag.

SABBATSDAGEN* (fortsat).

GAA TIL KIRKEN OG TILBED HERREN.

»Og paa det at du mere fuldkommelig maa kunne holde dig ubesmittet af Verden, skal du gaa hen til Bedehuset, og ofre mine Sakramenter paa min hellige Dag; thi sandelig, denne er en Dag der er beskikket eder til Hvile fra eders Arbejde, til at tilegne den Allerhojeste eders Andagt«. (Pagtens Bog 59: 9—10.)

For at være i Harmoni med Sabbatens Aand, maa man tilbede og soge aandelig Fode. Vi er sammensat af to Dele — den fysiske og den aandelige. Det meste af vort daglige Arbejde vies til fysiske Interesser. Vore aandelige Væsener maa ofte hungre. Men skal vi faa fuldkommen Tilfredshed, maa vi nære begge Dele. Sand Lykke kan ikke komme fra

* Lektie for Sondagsskolens Senior- og Juniorklasser, 21. Juni.

jordisk Rigdom. Vore fysiske Legemer kan maaske faa alt hvad de onsker — kostbare Klæder, god Fode, blode Senge, Underholdning og Fornojelser, og dog kan vi være de ulykkeligste Mennesker. Den Gnist af det himmelske som findes i os alle, synes altid at strække sig ud efter Gud — dets Skaber. For vi opnaar en Tilstand af Harmoni mellem ham og os, kan vi ikke blive tilfredse. De der kun soger efter Fornojelser, Berommelse eller Magt, og som forsommer sin Aand, vil for eller senere komme til den Slutning at sand Lykke aldrig folger et egoistisk Liv. Skal man være virkelig lykkelig, maa ens Aand være i Overensstemmelse med den Almægtiges Aand.

Sidste Dages Hellige kan ikke anerkende deres Kirkes Guddommelighed, og paa den samme Tid forsomme Budet om Sabbatsdagen. Alle som tror at vor Kirke er guddommelig, har den Pligt at gaa til Kirken om Sondagen og deltage i Nadveren og fornye deres Pagt med Gud, at de altid vil erindre ham og hans Son, og bære Vidnesbyrd om at de vil holde hans Befalinger, saa at hans Aand altid maa blive hos dem.

Menneskelig Erfaring har vist at Gud havde Ret da han sagde, at det vilde være til Fordel for os, om vi vilde holde Sabbatsdagen hellig.

Foruden at vi skal hvile fra vort Arbejde og tilbede Herren, bliver der sagt, at vi skal bringe Herren vore Ofringer. Hvilke Ofringer venter Herren af os? Tiende, Fasteoffer og Tjeneste. Af disse er der en Ting som angaar os alle paa alle Sabbatsdage — nemlig Tjeneste, religios Tjeneste.

Har du nogensinde glemt dig selv, og uden nogen Tanke paa personlig Vinding eller Belonning loftet en Byrde fra en andens Skulder? Hvis du har, kender du Tjenestens Belonning. Ingen Sætning indeholder mere Sandhed end denne: »Den storste iblandt eder, skal være eders Tjener«. (Math. 23: 11.)

Jeg undres paa om det ikke var dem der helligholder Sabbaten, Kristus tænkte paa, da han sagde: »Da skal Kongen sige til dem ved sin hojre Side: Kommer til mig, I min Faders Velsignede. Arver det Rige som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse. Thi jeg var hungrig, og I gav mig at spise; jeg var torstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog mig hjem til eder; jeg var nogen og I klædte mig; jeg var syg, og I besogte mig; jeg var i Fængsel, og I kom til mig. Da skal de retfærdige svare ham og

sige: Herre, naar saa vi dig hungrig og gav dig Mad, eller tørstig og gav dig at drikke? Naar saa vi dig fremmed og tog dig hjem til os, eller nøgen og klædte dig? Naar saa vi dig syg eller i Fængsel og kom til dig? Og Kongen skal svare og sige dem: Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste Brødre, har I gjort imod mig«. (Math. 25: 34—40.)

Vi ved alle hvor meget Verden trænger til dem som er villige til at yde Tjeneste. De fleste vildfarne Børn kommer paa Afveje, fordi der ikke er nogen indenfor deres eget Hjem til at tage Vare paa dem, nogen der er villige til at tage en speciel Interesse i dem.

1. Nævn forskellige Maader for en god Anvendelse af Sabbatsdagen.
2. Hvorledes bør Sabbatsdagen helst fejres indenfor Familien?
3. Hvorfor er Kirken det bedste Sted for Tilbedelse paa Sabbatsdagen?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

31. Maj.

ENOKS PERIODE.

Enok var Søn af Jared, og var af den syvende Generation fra Adam. Den Beretning som gives om ham i I. Mosebog, er meget kort. Efter at der er blevet fortalt om at han avlede Methusela, siges der videre: »Og Enok vandrede med Gud efter at han havde avlet Methusela, tre Hundrede Aar, og avlede Sønner og Døtre. Og Enoks ganske Alder blev tre Hundrede og fem og tresindstyve Aar. Og Enok vandrede med Gud, og han var ikke mere; thi Gud tog ham« (I Mos. 5: 22—29.).

I vil huske, at Enok levede i Adams Tid, og derfor, naturligvis, maatte have modtaget Instruktioner fra Adam. Vi véd endog, at Adam ordinerede Enok og senere velsignede ham. (Pagtens Bog 107: 48.)

I den Kostelige Perle hører vi mere om Enok og om den Tid han levede i. Læs meget omhyggeligt den Fortælling som findes i Moses Bog, det 6. og 7. Kapitel, og tænk paa hvorledes Enok gik iblandt et ondt Folk, i hvem Herren ikke havde Velbehag, og hvorledes Herren kaldte ham til at forkynde Omvendelse til dem. Enok var meget ydmyg, og som Svar paa det Kald som var kommet til ham, sagde han (Moses 6: 31):

»Og da Enok havde hørt disse Ord, bøjede han sig til Jorden for Herren og talede for Herrens Aasyn, sigende: Hvorfor har jeg fundet Naade for dit Ansigt; jeg er kun en Dreng, og alt Folket hader mig, og jeg har en tung Udtale, hvorfor er jeg din Tjener?« Vi kan tænke os den Glæde, det maa have været for Enok, da Herren sagde til ham (Moses 6: 31—34):

»Og Herren sagde til Enok: Gaa og gør som jeg har befalet dig, og ingen skal gennemstikke dig. Aabne din Mund, og den skal fyldes, og jeg vil give dig Evne til at tale; thi alt Kød er i min Haand, og jeg vil gøre som jeg finder for godt.

Sig til dette Folk: Vælg i Dag at tjene Gud Herren, som skabte eder.

Se, min Aand hviler paa dig, og derfor vil jeg stadfæste alle dine Ord; og Bjergene skal fly for dit Aasyn, og Floderne forandre deres Løb; du skal forblive i mig og jeg i dig; derfor vandrer med mig. Og Herren talte til Enok, og sagde til ham: Salv dine Øjne med Ler og vask dem, saa skal du se. Og han gjorde saa.«

I Følge dette Kald begyndte Enok straks at arbejde, og saa flittigt virkede han at Herre snart viste ham alt det der skulde ske, »ja, lige til Verdens Ende« (Moses 7: 67). Og tilsidst »blev Enok borttagen, for at han ikke skulde se Døden, og han blev ikke funden, efterdi Gud havde taget ham bort.« (Hebr. 11: 5; Pagtens Bog 107: 48, 49.)

Det er interessant at bemærke at Enok prædikede paa den samme Maade som vore Ledere og Missionærer nu prædiker og at han forkyndte de samme Lærdomme. Tag for Eks. følgende Lærdomme, som findes i I Mos. 6: 52.

»Og han sagde ogsaa til ham: Dersom du vil vende dig til mig og lytte til min Røst, og tro og omvende dig fra alle dine Overtrædelser, og blive døbt i min enbaarne Søns Navn, han som er fuld af Naade og Sandhed, hvilken er Jesus Kristus, det eneste Navn, der skal gives under Himmelen, ved hvilket Salighed skal komme til Menneskenes Børn, da skal du annamme den Helligaands Gave; og du skal bede om alle Ting i hans Navn, og hvad som helst du beder om, skal vorde dig givet.«

Dette ene Vers indeholder alle de Principper som findes i den 4. Troesartikel. Læs den. Han forkyndte at Gud er Gud (Moses 6: 43): »Og Enok vedblev sin Tale, sigende: Herren som talede med mig, er Himmelens Gud, og eders Gud,

og I er mine Brødre; hvorfor raadføre I eder med eder selv, og fornægte Himmelens Gud?«

I disse Vers, som fortæller om Enok, kan vi ogsaa bemærke Hensigterne og Resultaterne af Adams Fald. (Moses 6: 45—50.)

Som et Resultat af hans store og vidunderlige Arbejde og af at Guds Aand ledsagede ham, udførte Enok to bemærkelsesværdige Ting: 1. Han omvendte mange Folk fra deres Ondskab. 2. Han prædikede for dem med en saadan Magt at han var i Stand til at organisere det mest fuldkomne og guddommelige Samfund som i Følge vor Kundskab nogensinde har eksisteret.

SPØRGSMAAL.

1. Hvorfor vælger Herren ydmyge Mænd til at udføre sit Arbejde?
2. Nævn andre Eksempler paa at Herren har udvalgt andre Mænd med ringe Lærdom til at udføre et stort Arbejde.
3. Hvorledes beviser Enoks Arbejde at »Herren er i Gaar og i Dag den samme, ja bliver til evig Tid««
4. Hvad betyder det at Enok blev »borttagen?«
5. Nævn Eksempler paa andre Mænd som er blevet »borttaget« paa lignende Maade.
6. Hvad er den Forenede Orden, eller Enoks Orden?
7. Slaa op i Bibelen det 5. Kapitel af I Mos. og regn ud Adams Alder da han døde, og Enoks Alder, da han blev »borttagen«?

---

7. Juni.

EN NATIONS BEGYNDELSE.

Da Herren kaldte Abraham fra hans Fødeland, gav han ham ikke alene en Befaling, men ogsaa en Forjættelse. Læs om denne Forjættelse i I. Mos. 12: 1—3.

De Løfter som blev givet, var ikke blot for Abraham, heller ikke blot for hans Slægt, men for den hele Jord. Fra Abrahams Tid og ned til vor Tid finder vi, at hvor som helst Abrahams Gud er blevet anerkendt, har denne Forjættelse haft Indflydelse paa Menneskenes Liv og Tanker.

Herren lovede Abraham at i hans Slægt skulde alle Jordens Slægter blive velsignede. Tror du at denne Forjættelse bliver opfyldt nu?

Herren planlagde øjensynligt dens Opfyldelse ved at begynde med at gøre Abrahams Efterkommere saa talrige som Himmelens Stjerner, og ved at give dem et Arveland, som var meget centralt beliggende.

Det syntes ikke, som om dette Løfte skulde gaa i Opfyldelse i Abrahams Tid. Han saa heller ikke i sin Levetid Opfyldelsen.

Da Herren befalte ham at ofre Isak, kunde det synes som om Opfyldelsen skulde blive umuliggjort lige fra Begyndelsen.

Heller ikke i Isaks Liv syntes som om Opfyldelsen nærmede sig. Men for Jakob, hvis fire Hustruer fødte 12 Sønner, synes det som Begyndelsen til Opfyldelsen viser sig.

Da en af hans Sønner, Joseph, blev solgt til Ægypten, og Jakob med hele sin Familie, ialt 70, flyttede til Ægypten, syntes det ogsaa som om Herrens Plan holdt paa at gaa i Stykker.

Men det viste sig snart at Herrens Haand var med i dette, thi paa denne Maade beskyttede Herren dem for Hungersnød i Kanaan.

Da Israeliterne, mere end 400 Aar senere, blev fort ud af Ægypten under Moses, var der 600,000 kampdygtige Mænd, foruden Kvinder og Børn.

En Generation gik inden de blev samlet i deres Arveland. Opfyldelsen af den tredie og mest betydningsfulde Del af Forjættelsen — »og i din Sæd skal alle Jordens Slægter velsignes«, er ikke saa let at se. Man kan ikke se den under Dommerne, eller under Kongerne Saul, David eller Salomo, og visselig ikke i den Tid der fulgte.

Dersom vi ser efter Opfyldelsen i en stor hebraisk Civilisation, sammenlignet med Babylonien, Ægypten, Grækenland eller Rom, saa vil vi blive skuffede.

Men paa uventede Maader er Jordens Nationer blev velsignet gennem Abrahams Efterkommere. Deres Profeter forkynder Guds Vilje og Lysets Komme i en mørk Verden. Frelseren kom i Juda Stamme.

Opfyldelse kommer gennem Præstedømmets Magt, som blev givet til Abraham og blev ved ham givet til andre, som igen har givet det til dem som kom efter dem.

Endog i Dag bliver Løftet opfyldt gennem de Israels Børn til hvem Evangeliet i dets Fylde er gengivet, og Myndigheden til at forkynde det, og administrere dets Ordinancer.

De der i Dag er af Israels Blod, bør med Omhu og Forstaaelse læse Historien om Oprindelsen til denne Nation i det gamle Testamente, i det Haab at man derved kan vinde Visdom, der vil paaskynde Opfyldelsen af Guds Løfte til Abraham.

SPØRGSMAAL.

1. Hvad er en Nation?
2. Naar blev Israels Børn en Nation?
3. Hvad er det vigtigste for at en Nation skal eksistere og vedvare, et fælles Sprog, et fælles Land, eller fælles Idealer?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

31. Maj.

BjÆRGPRÆDIKEN.

Tekst. Math.: 5. Kap.

Marie og Martha var meget bedrøvede, da Lazarus var død, og straks da Jesus kom, sagde de begge: »Herre, hvis du havde været her, vilde vor Broder ikke være død«. Og Jesus sagde til Martha: »Din Broder skal vaagne igen. Jeg er Opstandelsen og Livet, og hver den, som tror paa mig, skal leve, selv om han dør. Og hver den som lever efter mine Befalinger og tror paa mig, skal have et evigt Liv«. Martha forstod ikke straks, hvad Jesus mente, men Jesus gik til hendes Broders Grav og viste hende, hvad han mente. Og hvad gjorde han?

Vor himmelske Fader har vist os, at Menneskene dør ikke rigtigt, men at de gaar hen for at leve et andet Sted. Lad os tænke lidt paa, hvordan han har vist os dette. (Tænk paa, hvad der hændte med Jairi Datter og Lazarus.) Hvilke lykkelige Dage havde vi i sidste Maaned? Hvorfor faar Mennesker nye Dragter og Hatte til Paasken? Selv Fuglene og Træerne skifter Dragt. Det var paa den samme Tid af Aaret, at Jesu Liv skiftede. Han døde og blev begravet, men hans virkelige Jeg, hans Sjæl vedblev at leve. Hvordan ved vi det? (Find et Billede af Jesus efter hans Opstandelse). Det var gennem hans Søn Jesus Kristus, at vor Himmelske Fader viste os dette, og hvert Foraar, naar han opvækker Græsset og Blomsterne bliver vi mindet om det. Hvordan kan du, som et Barn, vide hvordan du skal leve hver Dag? Hele den Tid Jesus levede, prøvede han paa at vise os, hvordan vi

skulde leve, og hans Ord til Folk den Gang og til os nu er skrevet i Bibelen, og vi kan der læse dem for os selv.

En Dag, efter at Jesus havde bedt hele Natten, kaldte han sine Disciple sammen og gik op paa et Bjerg med dem og lærte dem, og alt det han lærte dem bliver kaldt »Bjergprædiken«. Mellem mange andre vidunderlige Ting sagde Jesus ogsaa: »Velsignede er de fattige i Aanden, for de skal se Gud«. »Velsignede er Fredstifterne, for de skal kaldes Guds Born«. De fattige i Aanden er dem, som tænker gode og rene Tanker og gor gode Gerninger. Engang for mange Aar siden levede der en meget grim Mand, hvis Navn var Sokrates. Han havde en meget stor Næse, og han kunde jo ikke bytte den Næse, men han vidste, at naar et Menneske tænkte gode og rene Tanker, da vilde man kunne se det paa hans Ansigt, og derfor bad han hver Dag saaledes til Gud:

»Jeg beder dig, kære Gud, at jeg maa blive smuk indvendig«.

Naar Modrene i Japan vil lære deres Born, hvordan de skal blive smukke indvendig, giver de dem en lille Statue som hedder »De tre kloge Aber«. Disse tre Aber er sammenvoksede, og den ene holder sine to Hænder over sin Mund for at sige til alle: »Tal aldrig ondt«. Den anden Abe holder Hænderne for sine Ører for at sige: »Hor aldrig noget ondt«. Den tredie Abe holder Hænderne over sine Øjne for at sige: »Se aldrig noget ondt«. Hver eneste Dag, medens Jesus levede her paa Jorden, viste han Folket hvordan de skulde holde sig rene indvendig. Tænk paa den Historie vi har hort om Jesus og Djævelen. Efter at Jesus havde fastet i fyrre Dage og fyrre Nætter kom Djævelen til ham, og provede paa at bringe daarlige Tanker ind i hans Hoved. Han provede paa tre Maader at faa Jesus til at odelægge sit Livs værk, men Jesus vilde ikke lytte til Djævelens onde Tale. Han sendte ham bort, og derefter kom Englene og velsignede Jesus.

»Velsignede er Fredsstifterne, for de skal kaldes Guds Børn«. Hvem er Fredsstifterne? Det er de Mennesker, som prøver paa at se det bedste i andre Mennesker og som giver det bedste af sig selv til andre. En Fredsstifter fortæller ikke daarlige Ting videre om sin Næste, men tier stille med, hvad han har hort. Men hvis en siger noget godt om sin Næste, fortæller han det til ham. En Fredsstifter lader alle være med til at lege. Og han eller hun er altid en god Kammerat. Hvornaar var Jesus en Fredsstifter? Hvornaar var der nogen som havde talt ondt om ham? Hvad gjorde han?

7. Juni.

JESUS VELSIGNER SMAA BØRN.

Tekst: Math. 18: 1—10; Mark. 10: 13—16 Luk. 9: 46—48.

Da Jesus vandrede her paa Jorden, hjalp han saa mange Mennesker, men der var mange, som ikke onskede at gore, som han bad dem; men de Mennesker som lyttede til ham og gjorde som han befalede dem, var altid lykkelige. Men det var jo ogsaa Jesu Arbejde her paa Jorden at lære Menneskene at blive lykkelige. Dag efter Dag vandrede han iblandt dem og lærte dem hvordan de skulde elske hinanden, og hvordan de skulde komme tilbage til deres Fader i Himmelen. Men ved Siden af dette hjalp han ogsaa Menneskene paa saa mange andre Maader, han helbredede Invalider og fik de blinde til at se, ja han opvækkede endogsaa Mennesker, som var gaaet ind til den lange Søvn, som vi kalder Døden. Mellem de Mennesker han hjalp var der baade fattige og rige, gamle og unge, ja endogsaa Born. Kan du tænke dig andre, som han ogsaa hjalp? Engang velsignede han smaa Born, og paa denne Dag talte Jesus til en Mængde Mennesker, som havde samlet sig omkring ham. Der var gamle og unge Mænd, Kvinder og unge Piger, Soldater og Præster, og mange af dem var kommet langt borte fra, saa at de ikke kunde blive længe. Andre af dem som lyttede var fra Byerne lige i Nærheden, og alle var samlet tæt omkring Jesus, fordi de onskede at hore hvert eneste Ord, han sagde. Jesus havde talt i lang Tid og var blevet træt, saa træt, at hans Apostle, som ogsaa var med, kunde se det. De elskede ham og vilde gerne passe paa, at han ikke overanstrengte sig, de troede, at Jesus var lige ved at holde op med at tale for at hvile sig, da de saa en Del Mennesker komme. De, der kom, var nogle Modre med deres smaa Born. Disse Modre havde lært om Jesus og kom nu til ham, de vilde ikke have tænkt paa at tale til en af Præsterne, for paa den Tid var det ikke Skik, at Kvinderne talte til Guds Mænd paa offentlige Steder. Men de havde hort, at Jesus var god mod syge, at han havde velsignet en Kvinde, som havde været bange for at tale til ham, og derfor bare havde berort hans Klædedragt. Da havde han talt til hende, og efter at han havde gjort det, haabede de, at han vilde tale til dem og velsigne deres smaa Born. Disse Kvinder havde rode og blaa Dragter og Lommetorklæder over deres Hoveder. De haabede, at Je-

sus maaske ikke vilde bryde sig om, at de var fattige, og derfor kom de nu med deres smaa Børn. Nogle bar deres Børn, andre havde dem ved Haanden og smaa Piger og Drenge løb omkring dem og holdt i deres Skørter. Da Apostlene saa dem komme, har de sikkert sagt til dem selv: »Hvem er disse Mennesker, som kommer? Det er jo en Mængde Mødre med deres Børn. Jesus er for træt til at kunne holde ud at høre paa deres Støj. Vi maa sende dem væk.«

Og saa tænker jeg, at de har sagt: »I kan ikke komme til at tale med Jesus i Dag, han har travlt med at tale til disse Mænd. Vær saa venlige at tage eders Børn og gaa hjem.«

Mødrene stod hjælpeløse og bedrøvede. Kunde de ikke faa Lov til at bringe deres smaa Børn til Jesus? Børnene saa ind i deres Mødres bedrøvede Ansigter og var lige ved at græde. Havde de nu skrubbet deres Hænder og Ansigter og taget deres bedste Klæder paa forgæves? Pludselig gik der et Ryk gennem Mængden, og de Mænd der stod i Nærheden holdt op med at tale sammen, da de hørte den smukkeste Stemme, de nogensinde havde hørt, sige: »Lader de smaa Børn komme til mig, og forhindrer dem ikke, for saadanne hører Guds Rige til«. Dette skulde betyde: »Send ikke Børnene bort, jeg har Tid for dem ogsaa, for de tilhører ogsaa vor himmelske Fader.«

Saa lod Apostlene Mødrene og Børnene komme til Jesus. og denne tog de smaa op paa sit Knæ, lagde sine Hænder paa deres Hoveder og velsignede dem. En eller anden har fortalt os denne Historie i en Sang, som I nu kan læse her.

Jeg tit ønsket at vandre med Herren den Gang
Han drog ud paa den alfare Vej.
Og lod falde de Ord, nu vor yndigste Sang:
Bring de smaa og formener dem ej.

Til en Moder er intet saa himmelsk paa Jord
Som et Blik ind i Øjnenes Blaa,
Af sin lille i Favn, og genkalde hans Ord:
For Guds Rige tilhører de smaa.

Han i Faderens Hus har beredt dem et Hjem,
Hvor Lyksalighed de vil opnaa.
Omend Taarer vil rinde, dog aldrig forglem:
At »Guds Rige tilhører de smaa«.

Vi vil synge og prise vor Frelser og Gud,
Som er Livets og Sandhedens Vej.
Hosianna til ham, hvis Bud lyder endnu:
Bring de smaa og formener dem ej.

NY MISSION ORGANISERET I TEXAS.

En ny Mission er blevet organiseret i Texas med fast Hovedkvarter i Houston. Som Præsident for den nye Mission er udnævnt Charles E. Rowan jun. fra Antimony, Utah.

Under Ledelse af Ældste George Albert Smith foretog Præsident Rowan og Præsident Samuel O. Bennion fra Centralstaternes Mission en tre Ugers Rejse gennem den nye Missionsmark, som omfatter Staterne Texas og Louisiana. Missionen i Texas er bleven genorganiseret med 16 Grene. »Forholdene i denne Del af de Forenede Stater er udmærkede,« erklærede Ældste Smith, »og særligt synes den sydøstlige Del af Texas at have lidt mindre under Nedgangstiderne end nogen anden Del af Landet. Kirkens Medlemmer i den nye Mission er aktive, og vi tror, at Omorganisationen vil føre ny Kraft og nyt Liv til de Tusinder af Hellige, som bor i disse to Stater.«

De tre Brødre blev hjerteligt modtaget i alle Dele af Missionen, og mange store Møder blev afholdt.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.